

ידיעון לבני הורוביץ

ספטמבר 1999

תשתי תש"ס

מ"ס' 14

הזמנה לטיוול הסטיו - מאכפורי עד טבריה

טיול החצי-שנתי של העמומה - יוקדש לחולדות היישוב היהודי בגליל התחתון,
מיימי הסנהדרין ודונה גוציה עד השליח הקדוש ומיסדי המושבות בדור התקופה

חברים יקרים,

תְּמִימָנוּ כַּסְפֵּי . סְלִיחָה יְמִינָה וְבָנָה

שנת תשנ"ט عمודה בסימן פועלות מבורכת של העמותה. ממנהנו, קיימו יישיבות סדירות של חברו הוועד המנהל, בהן הכנינו את תוכנית האירזדים המשנהית של העמותה. זה כלל את טול הטתו (חwon תשנ"ט - ב' בובמבר 1998) לזרטוב, גוש-עציון ומעלה-אדומים, וטול האביב (כ"ה באיר תשנ"ט - 11.5.99) לכרמיאל, מעלות-תרשיחא ופקיעין. קיימו את הכנסת השנתית ה-12 שלנו, הפעם בבית-התפוזות (כ"ב בסיכון תשנ"ט - 6.6.99), עם אוחדייטוריום מלא וגדרש משתתפים, שבאו לשמע וללאות את "תור הזהב של יהדות פראג".

נפתחה את שנת תשס"ס-2000 בטישול הסתיו בגליל. כدرוכנו, נשלב ביקור באתרם המציגים פרקים נבחרים ממשפחות הוווכץ בתהליכי העלייה, התישבות ובנין הארץ, עם ביקור באתרם היסטוריים ובינוי ארצנו חיפה. מדריך הטישול הינו חבר הנהלת העמותה גדיאל חוווצץ, מנהל מכון אבשלום לירידת הארץ, ותוכנית הטישול מפורטת להלן.

בפרוש השנה החדשה נשלח ברכה נאמנה לכל בני משפחות הוווביין בארץ ובעולם. יהי רצון, שבדרך חיינו, בסגולותינו, בזיקנו וברגשותנו לסייעת האנושית ולעלכיה, נהיה ראויים להתייחס על קודמינו לא כשם בלבד, אלא במעשהיהם טובים, וגנתן את הבאים אחרינו לאורם.

מנחם ארנוב, יור"ר העמותה

תוכנית הטיול מציפורி עד טבריה - עיר הסנהדרין עד המוצפים בגליל

ביום שלישי, 21 בחשוון תשיס, 16 נובמבר 1999

-	0800	יציאה מתחנת הרכבת ארלוזורוב בתל-אביב.
-	0930	ציפורי - עיר הסנהדרין, עתיקות ופסיפסית, כולל הפסקת בוקר במזון האתר.
-	1300	הפסקת צהרים בטבריה
-	1400	טבריה - תלמידות הקהילה היהודית בעיר מימי הסנהדרין עד השליה הקדוש.
-	1400	עליה אל קבר השליה בטבריה, וחנוכת המצבה המשופצת מטעם העモתת.
-	1600	אתר חנוכחה לבני הוווביץ במוזיאון המושבה מגדל שלוחה הכנרת.
-	1730	יהוד הגליל והעליה בימינו. מפגש עם משפחת שלמה גורביץ בישוב הועמיה.
-	1830	יציאה לתל-אביב. הגעה משוערת לתל-אביב - 2030.

הorrisמה לטיול

1. דמי השתתפות בטיול - כולל דמי הכנסתה לנ含 הלאומי בציפורי - הימים 120 ש"ח, לחברי העמותה 100 ש"ח.
2. שיק על דמי השתתפות נא לשולח עד יום 1.11.99 לכתובות העמותה:
העמותה לחקור משפחות הוווביץ, בית התנ"ך, ש"ד רוטשילד 16, תל-אביב 66881.
ל-50 הנושמים הראשונים ישלו אישור הרשמה וקבלת על דמי השתתפות.

סיכום הטיול הקודם - לגיל העלון

יצאנו מtel-אביב ביום שלישי, כ"ה באיר תשנ"ט, 11.5.99, וביקרנו תחילה בבית-הספר על שם הוווביץ בכרמל. זכינו לביקור מעוניין במפעל המתוכת עג"ט במעלות-תרשיחא, ושיחה מרוגשת עם בעלי המפעל - צאצאיהם של של"ה מוטיקי טבריה. ערכנו ביקור במוזיאון הפתוח בתפן, ובאתרים יהודים בפקיעין. הדריך גבריאל הוווביץ.

בני הורוביין בין ראשוני תל-אביב

כיבול ה-90 לתל-אביב, ועוד קודם לכן, שאלנו את עצמנו האם נמננו בני הורוביין על ראשוני העיר. חיפשנו בספר "בית הקברות היישן בתל-אביב", וממצאו כי נקבע שם, בהחוב טרומפלדור, 20 גברים ונשים בשם הורוביין (עם שינוי כתיב). בכית ULMEN זה נתנו, מהתחלת המאה עד 1939, יהודים תושבי יפו, וכמה מהם, שימש לאוכלוסייה תל-אביב.

לפנינו הרשימה, מסודרת לפי מותם הפטירה:

- הורוביין אריה ליב הלוי, בן בזלאל אליעזר, נולד בליטא ב-1862, עלה ב-1891, נפטר ב-1906.
הורוביין יהודה ליב, בן לוי יצחק, נפטר ב-1911.
הורוביין יחיאל מיכל, בן אשר אריה הלוי, נולד ב-1862, נפטר ב-1912.
הורוביין חנה סלובה, בת בניין, נולדה ב-1843, נפטרה ב-1914.
הורוביין יהודית, בת משה, מאדסה, נפטרה ב-1915.
הורוביין מרים אלטה, בת מודכי צבי, נולדה בפיו ב-1866, נפטרה ב-1916.
הורוביין מרם, בת הרוב זלמן צבי לובלינסקי, אשת ישעיהו הלוי הורוביין, נפטרה ב-1920.
הורוביין שרה לאה, בת ישראל, נולדה במינסק (רוסיה) ב-1872, עלה ב-1914, נפטרה ב-1922.
הורוביין רומתאי עוזר, בן אריה ליב הלוי, נולד בעקרון ב-1892, נפטר ב-1925.
הורוביין מנחם מנדל צבי, נולד בסמבוד (פולין) ב-1874, עלה ארץ-ישראל ב-1919, נפטר ב-1925.
הורוביין עברית-חיה, בת אריה ליב הלוי, נולדה בעקרון ב-1902, נפטרה ב-1926.
הורוביין לאה, בת צבי, נולדה בגולינגן (קורלנד) ב-1852, עלה הארץ ב-1924, נפטרה ב-1927.
הורוביין מינצה רחל, בת מנחם מנדל, נולדה ברוסיה ב-1853, עלה ב-1924, נפטרה ב-1927.
הורוביין ירחייאל משה, בן עזריאל זיג, נולד ברוסיה ב-1842, עלה ב-1912, נפטר ב-1927.
הורוביין בזלאל, בן משה הלוי, נולד בקהיר (מצרים) ב-1910, נפטר ב-1929.
הורוביין היה רשה, בת שמואל, נולדה בקרמאנצוג (רוסיה) ב-1891, נפטרה ב-1930.
הורוביין יצחק צבי, בן אברהם הכהן, נולד במינסק (רוסיה) ב-1872, עלה ב-1925, נפטר ב-1930.
הורוביין (הירש) שמואל בניין, נולד ב-1861, נפטר ב-1932.
הורוביין אשקה דבורה, בת י' בוטבניאק, אשת י' הורוביין, נולדה בקרקוב (רוסיה) ב-1871, עלה ארץ-ישראל ב-1912, נפטרה ב-1935.
הורוביין יוסף דוד, בן אריה ליב (ר' ליב הצדיק), נולד ב-1871, עלה ב-1889, נפטר ב-1936.

הידוע פרטיהם על האנשים האלה, על פועלם ועל בני משפחותיהם, מתקקש למיסוד את המידע, בכתב או בעל-פה, לדין מנגה הורוביין, במצוות העמותה. נרכזו ונערוך את החומר ונפרסם אותו בשנתון.

ספר חדש - על בני הורוביין - ברוסית

הופיע לאחרונה הספר "גורוביין, גורוביין, הורוביין וughters", תולדות משפחה גודלה", בשפה הרוסית. הספר נכתב והוציא לאור ע"י שלמה גורוביין, ליד מוסקבה שעלה ארץ-ישראל 11 שנה, ועובד כמתנדס מחקר בחברת החשמל.

בספר נכללו פרטיהם ביוגרפיים על אישים חשובים ומשמעותיים משפחות הורוביין, ובמיוחד מבירת המועצות (לשעבר).

כל המידע בפרטים יכול להתקשר ישירות עם אגנו' שלמה גורביין, הושעה, ד.ב. המוביל 17915, או דן מוכיות העמותה.

תור הזהב של יהדות פראג

סיכום הכנס השנתי:

צפינו ל-80 עד 100 משתפים, ובאו יותר מ-200. חשבנו על תוכנית של שעתיים, ולכן לא כבענו הפסקת ביניים בין הרצאות. התוכנית נתארכה, והופתענו שהקהל ישב ברציפות שלוש שעות, ללא נשירה. אם אילו הם מדדים להצלחה, נראה שהכנס הארצי ה-12 של העמותה (6.6.99) בבית התפוצות היה הצלחה. ההכנות המעשיות נמשכו כחודשיים. הנהלת העמותה דנה בתוכנית מראש מספר ישיבות, ואישרה תוכנית של עבר-עיןמושתך למספר עמותות משפחתיות הקשורות ביידנות פראג. ואכן, בנוסף לכמה בני הוווביין הגיעו בני משפחות יפה, ברוזא, פרומקין, מיזול, רופופוט, מיאול, יהודים ממשפחות טובות אחרות, שמצוין עניין בתולדות קהילת פראג. הפרטם לכנס נעשה בדioror ישיר לחברי העמותות והמשפחות, בחוכרת הדו-חדושית של בית התפוצות, ובשבועון "שיחת השבוע" של צ'כיה'ר המופיע בימי שישי ברכבות עותקים בכל בית-הכנסת ברחבי הארץ. רכיב התקשרו טלפוןית לוודה כי הכנס מתקיים ממועד, והגיעו, גם מנוריה, ירושלים ועוד. היומה והתוכנית הובאו מטעם העמותה שלנו, והוכחה שוב כי ההצלחה תלויה בהכנה.

הכנס נפתח כתוכנן לשעה 1700 בדיקוק, והושמעו ברכות מאת ד"ר דוד אלכסנדר מנכ"ל בית התפוצות, מאת דניאל קומרמן השגריר החדש של צ'כיה בישראל, מאת מר חנן רוזן נשיא אגדת היידנות צ'כיה-ישראל, מאת עוזי אביבת נאמן יוז'ר החברה לנינאלוגיה בתל-אביב, ומאת פרופ' יצחק הלברכט שהסביר לברכות שהוגשו לו עם תעודה הוועדה מטעם העמותות המשפחתיות - כולל הוווביין - אשר יזם ופועל להקמתן.

עיקר הכנס הוקדש להרצאות על תור הזהב של יהדות פראג מאת ד"ר דוד אברהם מהאוניברסיטה העברית, על מרדכי פה מאת צצאיו הרב חיים זוננפלד, על המהרא"ל מפראג מאת צצאיו דני אופיר, ועל השל"ה הקדוש מאת צצאיו מנחם אריגוב. לצד הרצאות הוקרנו ש קופיות וסרטים על פראג ואתירה היהודיתם.

מספר עותקים ניכר מפרסומי העמותה נמכר בכניסה לאולם. הכנס נערך על-ידי דני אופיר והמנחה היה יצחק איש-הוווביין. להתראות בכנס הבא.

בתמונות: שגריר צ'כיה בישראל, מוד דניאל קומרמן, מברך בפתיחת הכנס, באודיטוריום בית התפוצות

שילוח בית-הכנסת הספרדי בפראג

כל עמותה משפחתיות זוקה לאטור היסטורי המשקף פרק מרכזי בתולדות המשפחה, ודמות של אישיות דומיננטית מן העבר המשפחתי. בני הורוביץ נתרכו במספר אתרים מרשימים בעיר ערך היסטורי, ובמספר רב של מנהיגים וקהלתיתים, אנשי-שם בכיר, בכלכלה, באמנות ובטכנולוגיה. בארץ אנו מכירים ומוקרים אחרים חשובים כמו קבר השל"ה בטבריה, בית שлом (הורוביץ) בירושלים, ובתים בעלי ערך בהיסטוריה של המשפחה - בגדרה, במגדל, בנחל בעוד מקומות מראשית ההתיישבות בארץ. אולם האثر המשמעותי ביותר בתולדות משפחota הורוביץ הינו, אין ספק, בית הכנסת "פנקס של" בפראג, שניבנה לפני יותר מ-500 שנים כבית הכנסת פרטי של המשפחה, ומשמש כיום חלק מהמוסיאון היהודי ואثر הנצחה לקרבות השואה בצייה. בית הכנסת הספרדי בפראג אכן קשור במישרין לתולדות בני הורוביץ, אבל בזכות היותו חלק ממכלול בת-הכנסת ברובע היהודי של פראג, מצאו עניין בידעה על שיפוצו ופתחתו לקהלה המבקרים.

חוית של בית הכנסת הספרדי מוכרת לרוב היהודים שביקרו בפראג. בדור'ם המודרך היה מסתפק בהעודה שכן עמד "בית המדרש היישן" במאה ה-12, ובמאה הקדומה נבנה במקום בית-הכנסת הספרדי, אלא שבגלל מצבו הירוד של הבניין הוא נסגר ונמצא בשיפוץ. לאחרונה הודיע המוסיאון היהודי בפראג שעבודות השיפוץ והחיזוק של בית הכנסת הספרדי הסתיימו והמקום נפתח למבקרים. המוסיאון היהודי בפראג מטפל ומנהל את האתרים היהודיים בשם הקהילה היהודית בפראג. במסגרת זו שופצו בשנים האחרונות בת-הכנסת מייזל, פנקס וקלאוס, ועכשו חדש בית-הכנסת הספרדי.

בית הכנסת נבנה ב-1868-1869 בסגנון ניאו-רנסנס עם השפעה מזרחתית. העבודה נערכו בעיצובם המיווה, בערכסקות, בחלונות הצבעוניים, ובטען הקיימות, נמשכו עד 1893. ב-1935-1936 בנו הרחבה לבניין וזה שימשה כבית-כנסת לימי החורף. בתקופת הכיבוש הנאצי שימש המבנה לאחסון חפצים שהגורמים החרימו מיהודי צ'כוסלובקיה. אחרי המלחמה חזר הבית לשמש כבית-הכנסת ממשך תקופה קצרה בלבד, ולאחר עשרים שנה נסגר בגין מצבו הרעוע. השיפוץ הנוכחי היה יסודי מאד וכלל שיחזור מדויק ושימור קפדי, עם התקנת מערכת חיים ומעלית לנוחיות המבקרים. פרויקט השיפוץ כלל גם תיקון יוזדי, שישמשו לקיום קונגרסים במקום. טקס הפתיחה החגיגי התקיים בנובמבר 1998. בבניין נערכות גם תערוכות מקיפה על תולדות היהודים בבוהמיה ומורביה מתకופת האמנציפציה עד ימינו.

ד"ר מנשה הורוביץ, תירגם וערך על-פי החוברת "הרפובליקה הצ'כית", גליון מס. 7, 1998

בתמונה: בית הכנסת הספרדי לאחר שיפוצו.

לגוז יש ענפים רבים

האבות המיסדים של משפטת הורוביץ היו לוים, אולם כתע הרכה מבני המשפחה המורחצת אינם לויים. הנה הערות אחדות על נושא זה.

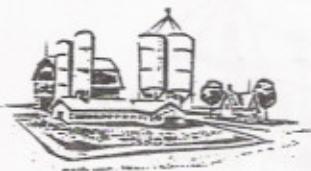
על-פי המסתורת המשפחה, משפטת הלוי מגירזנה עזבה את ספוד עד לפני גירוש היהודים בשנת 1492. היא התישבה בעיר הורובייזה בקרבת פראג. כאשר בן המשפחה ר' ישעיה הלוי עבר מן העיירה לפראג, הוא קיבל את השם איש-הורובייזן על-פי מקום מוצאו, ובהמשך השם התקצר להורובייזן, עם ההאריאגטס ההורובייזן, הורובייזן וככלה. במרוצת השנים וכתוכזהה מקשו נישואין הצערפו גם לא-לוים למשפחה. דוד הורובייזן, בעבודת המחקר שלו על בני ההורובייזן שאנו לוים (שורשים עמוקים, תל-אביב 1996) מתאר, כדוגמתה להעברת שם המשפחה, את תולדותתו בטו של ר' יצחק הלוי איש-הורובייזן (אישיות רבנית ידועה) אשר התהגהה בשנת 1750 לערך עם ר' מנחם-מנדל רובייזן, וארכעתה בביה קיבלו את שם סכם, ההורובייזן.

מקובל כיום בדחוב המודיניות שעם נישואיה האשה מקבלת את שם משפטת הבעל והוא מודש לילדייהם, אך מצב זה היה פחות מוגדר בעבר. אכן בין היהודים היו הרבה מקרים בהם שם הוגר וילדיהם לא נקבע לפי שם משפטת האב, וזאת בגל גזרות שהשליטנות הטילה על היהודים כדי למנוע נישואיהם וריביהם, או בגליל יהוס מיוחד של משפטת האשה (כמו במקרה שתואר לעיל).

אבל העברת המעמד של לוי (או של כהן) נקבע ע"פ ההלכה באופן חד-משמעותי דרך האב, בגין זה להחת ויתחתיית המורשת ע"פ ההלכה דרך האם. אגב, הסיבה לכך היא שבמי כהן ולוי, הגברים, היו מודומות לבצע חפקדים מוגדרים בהפעלת בית המקדש, וגם אחרי חורבונו הם זכו למעמד ולהוחבות מיהודיים בקהילה ובכיתה המכسطת.

במודצת השנים היו מקרים רבים של נישואים בין גבר שאיננו ממשפטת ההורובייזן ואננו לווי לאישה מבית ההורובייזן, וסיבה זו או אחרת קבעו את שם ההורובייזן. ילדיהם הם צאצאים "טהורים" (ע"פ ההלכה) של שושלת ההורובייזן בלי להיות לוים.

התברר שישנם גם לא-יהודים בעלי השם ההורובייזן. סיפור מעניין בעניין זה התפרסם בגלויון דצמבר 1998 של The Horowitzter (כטאן עמותת בני ההורובייזן בתפוצות). פרופ' מיכאל הורובייזן, מנהל המכון לאנתרופולוגיה הפתוחות בכינגהמפטון, מדינת ניו-יורק (אגב, יצא של ר' אברהם יהודה ההורובייזן מזולקיב בגליציה), ערך בשנות ה-80' המאחורות סיור מחקר בדורות תוניסיה, ושם הוא פוגש ברופא צער, ד"ר מוחמד ההורובייזן. הרופא היה מוסלמי, הוא בא מאזרבייזאן לתוניסיה במסגרת של משלחת רופאים סובייטיים. שני ההורובייזים שוחחו בלבניות ומוחמד ההורובייזן העיר למיכאל ההורובייזן: "אתה ההורובייז הלא-מוסלמי הראשון שפונשתי מאורי".

על ראשית ההתיישבות היהודית בארגנטינה

בשנת 1862 אידגן ה"רכינר" גנרי זיונף את הקהילה הראשונה בבואנוס איירס, וקרא לה "כנסת ישראל" - שם יומני עברו קהילה אשר מוגהה או בקושי מוגין מתפללים ביום הנוראים. הקהילה אמרגה התפרקה, אבל אותו ה"רכינר" הקים ב-1868 קהילה חדשה בשם CONGREGACION ISRAELITA שהשתתפות 28 משפחות, וקהילה זו, למרות מספרם רבם, קיימת עד היום.

יהודים ארגנטינה קיבלה תוספת רצנית ב-1889 כאשר הגיעו לשם 110 משפחות, תחת מנהיגותם של לזר קראפמן ולמן אלקסנץ. תלאות רכובות הגיעו בקבוצה. הקבוצה התארגנה בגרמאניה מבין פליטים יהודים שבחרו מאייזור פודוליה (רוסיה) לאחר שהתחילה הפגזנותם הנוראים בעקבות רצחיהם של הצאר "הילברלי" אלכסנדר הראשון. עד בהיותם בגרמניה, הם רכשו אדמות בארגנטינה ושיממו חלק מהמשכנתה, אך בהגיעם לשם שઆדמות הללו שימשו בinityים להקמת העיר לה-פלטה. בהתקשרותם של לוי למבדחים, יהודי שעיר מבואנוס איירס, הוחזר להם חלק מהנכסף, אשר אפשר להם לרכוש קרקע חילופית באוזן סנטה-פא.

היהודים הגיעו למחוז חפץ לאחר 18 שבועות נסעה ברכבת, והתיישבו על אדמותם, אבל יסורייהם לא תמו. בעל האחווה לא קיים את תנאיה החוזה ולא סייק להם כל עזה, בהמות, חומר ביניין כדי לבנות את בתיהם וכדוםה. חסרי כל, כחוורף הקר, שבעות מסטר לאחר מכן, מטו 64 מבני הקבוצה, במיוחד ילדים וקשיים. וכן, לפחות ששהפיקו לבנות בתים לעצםם, הקימו בית קברות במקום.

ד"ר לומטן, ופה היהודי מצרפת אשר עבר במקומם, פגש את המתישבים שהיו במצב כלכלי כל כך קשה עד שנאלצו ל千古 נרכבת בתנתן הרכבת. בחוזו לאיוופה, דיווח ד"ר לומטן לארגוני היהודים על מזוקת המתישבים היהודים בארגנטינה, ושיכנע את הברון צבי הירש לבוא לעוזרם. הברון הירש היה אחד היהודים העשירים באיוופה בתקופה זו. לאחר מותו של בנו היחיד, נשאר לא ירושים והחליט להקדיש את הונו לעם ישראל. ואכן, בעקבות הפגישה עם ד"ר לומטן, יום הברון ICA (ירש את אחד הפורטיקטים ההתיישבותיים הגדולים בהיסטוריה היהודית. הוא הקים את החברה JEWISH COLONIZATION ASSOCIATION) (ICA), אשר רכשה במשך השנים בארגנטינה מעל ל-6 מיליון דונם יישבה באדמות אלה יותר מ-33.000 יהודים. ההגירה היהודית למפעל של הברון הירש החלה ב-1892 והמשיכה עשרה שנים.

רבים מהמתיישבים בערים ובמושבות היו בני משפחות הוודקין. נציג מספר שמונות: שמואל-יואל הוודקין, שהיה ציר לאחד הקונגרסים הציוניים, לזר גורביץ, תעשיין עתיק נכיסים מבואנוס-איירס, ומיכאל יחיאל הוודקין, אביו של כותב שוורת אללה, שהיה מורה בסמינר למורים עכרים בבואנוס-איירס. בשיאו, מנתה הקהילה היהודית של ארגנטינה כ-650.000 נפש. בכלל ההגירה (ישראל, בין היתר), ובמיוחד בכלל ההתבולות, התמעטה הקהילה, וכיום, ערב שנת 2000, נותרו בארגנטינה כ-250.000 יהודים.

ד"ר הרצל ניסה לשכנע את הברון הירש להחרמת אדמות ישראל לארכ' ישראל, אך הברון לא קיבל את הגישה הציגנית. מספרם של ד"ר הרצל, בלהט נבואי, אמר לבוחר: "הנכדים של המתישבים שלק בארגנטינה עד יعلו לארכ' ישראל".

כותב שוורת אללה אכן אימת את נבראתו של הרצל.

חיפוש קרובים

זהבה שחק [רחוב מלצר 7, רחוכות 76285] מידע על משפחתה, משפחת הורוביץ אשר גרה בעיר בוסק (ע"י לבוב, פולניה) לפני מלחמת העולם השנייה. שמות הסבא והסבתה היו: יעקב הלוי הורוביץ ופינגה מבית טטרואס, ולדיהם נקראו: טדרום, טרקה (שרה?), אטל ומרם (אממה של זהבה). זהבה מוסיפה: לפי סיפוריה המשפחתי, סבא הורוביץ היה בעל בנק בbosk. לפ"ז מיטכ' י"יעורנו, רך אמי, מרם ז"ל, ואני, שרדנו אחרי המלחמה. נעיר כל מידע אודור המשפחתי.

ד"ר מרדכי קדר [רחוב שברין 22 ב', רעננה 43213, טל: 09-7457593] מבקש לקבל מידע וליצור קשר עם צאצאים של משפחת הורוביץ הבאוטה:
* הרב משה (או מרדכי) הלוי הורוביץ, רבה של בוליחוב (כיהן במקום אחורי אביו הרב ר' יעקב יקל) ועם צאצאי ביתו פעיל שניישאה לרבי נפתלי הרץ לנדר או אב"ד זולין וגרענץ, ממנעו מציהה תעוזת הסמכה משנת תקמ"א 1781.

דמי - החבר לשנת תש"ס-2000

פעילות העומתת מבוססת על התנדבות החברים ועל דמי-החברות. דמי החבר לשנת תש"ס-2000 נשארו כבעבר - 60 ש"ח. לנוחיות החברים אנו מטרפים לזה הוודעת תשלום לבנק הדואר. החברים יקבלו בחזרה את ידיעון העומתת והזמנות לבנסטים וטיולים, ויקבלו הנחה מדמי השתפות באירועים ועל רכישת פרטומי העומתת. המשלימים חממי-חבר שלוש שנים ברציפות, יוכל להשתתף באסיפה הכללית הדו-שנתית של העומתת, כמו גם לבחור להיבחר להנחלתה. ניתן לפרסם במידען ברכות לאירועים משפחתיים של חברי העומתת, ללא תשלום.

הbijou נא תמייכתכם בפעולות העומתת בתשלום דמי-החבר.

העומתת פועלת בשיתוף בית התפוצות והמכון לחקר המורשת של המשפחה היהודית.

הידייעון לבני הורובי - ביטאון העומתת - מיועד לבני המשפחות איש-הורובי, גורבי, הורובי, הורובי וההורוי. הביאו נא תוכן הגילוון לידיית קרוביכם.
הגילוון נערך על-ידי דניאל אופיר וד"ר מנשה הורובי.

הכתובת: העומתת לחקר משפחות הורובי, בית התג"ץ,
שד' רוטשילד 16, תל-אביב 66881, טל' 03-5177760, פקס 03-5107661.